Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1899. Wydano i rozesłano dnia 31. października 1899. **Część XII.**

Nr. 107.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 12. września 1899 L. 72.916, o zmianach w rozgraniczeniu izraelickich okręgów metrykalnych w Galicyi.

W myśl paragrafu 2. rozporządzenia ministeryalnego z 15. marca 1875 L. 12.944, ogłoszonego obwieszczeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 14. września 1876 L. 42.884 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 55 ex 1876 o prowadzeniu metryk urodzin, zaślubin i śmierci izraelitów w Galicyi, zarządza się wskutek wchodzącego w życie na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z 6. lipca 1899 L. 13.425 ex 1899 (Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 106) z dniem 1. stycznia 1900 nowego rozgraniczenia okręgów izraelickich gmin wyznaniowych Korczyna i Dukla, i utworzenie nowej izraelickiej gminy wyznaniowej Krosno, następujące zmiany w podziale izraelickich okręgów metrykalnych, ogłoszonym obwieszczeniem c. k. Namiestnictwa z 4. listopada 1891 L. 85.123 (Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 76).

§. 1.

Niżej wymienione miejscowości wydziela się z ich dotychczasowych okręgów metrykalnych, a mianowicie:

1. z okręgu metrykalnego w Korczynie, miejscowości: 1) Bajdy, 2) Białobrzegi, 3) Bratkówka, 4) Borek, 5) Dobieszyn, 6) Głowienka, 7) Jaszczów, 8) Jedlicze, 9) Krościenko niżne, 10) Krosno, 11) Łężany, 12) Męcinka, 13) Moderówka z Białkówką i Budziszem, 14) Polanka, 15) Potok, 16) Suchodół, 17) Świerzawa polska, 18) Szczepańcowa, 19) Targowiska, 20) Toroszówka, 21) Ustrobna, 22) Wojkówka.

2. z okręgu metrykalnego w Dukli, miejscowości: 1) Chlebna, 2) Chorkówka, 3) Długie, 4) Kopytowa ze Stanowiskami, 5) Leśniowka, 6) Miejsce, 7) Piotrówka z Grabiami, 8) Podniebyle, 9) Poraj, 10) Wróblik królewski, 11) Żeglce, 12) Zręcin, 13) Żarnowiec.

§. 2.

Utworzony zostaje nowy izraelicki okręg metrykalny z siedzibą prowadzącego księgi metrykalne w Krośnie, a w skład tego okręgu wejść mają miejscowości wymienione w §. 1., które wyłączone zostały z dotychczasowego związku metrykalnego.

§. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1900.

Za c. k. Namiestnika:

Lidl w. r.

Nr. 108.

U s t a w a

z dnia 24. sierpnia 1899 o szkołach realnych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§. 1.

Zadaniem szkoły realnej jest:

1. podawać wykształcenie ogólne ze szczególnem uwzględnieniem języków nowożytnych i nauk matematyczno-przyrodniczych;

2. przygotowywać do wyższych zakładów naukowych (szkół politechnicznych, akademii rolniczych, akademii weterynaryi, akademii górniczych i t. p.), które opierają się na tych naukach.

§. 2.

Szkoły realne składają się na razie (§. 4) z siedmiu klas, z których każda stanowi kurs roczny, i dzielą się zasadniczo na niższe i wyższe.

§. 3.

Niższa szkoła realna składa się z czterech kursów rocznych.

Ukończenie niższej szkoły realnej lub czteroklasowego gimnazyum realnego uprawnia do wstąpienia do wyższej szkoły realnej.

§. 4.

Wyższa szkoła realna składa się z trzech kursów rocznych, ustawodawstwu krajowemu zastrzega się jednak możność rozszerzenia jej na cztery kursa roczne w miarę poczynionych doświadczeń.

§. 5.

Ze szkołami realnemi mogą być ze względu na ekonomiczne stosunki kraju połączone szkoły handlowe, jeżeli przynajmniej połowę kosztów założenia i utrzymania ich zapewnią fundusz krajowy i fundusze miejscowe.

Organizacyę takich szkół handlowych postanawia Minister Wyznań i Oświecenia na wniosek Rady szkolnej krajowej.

§. 6.

Szkoły realne są albo publiczne albo prywatne.

Publicznemi są te szkoły, które mają prawo wydawania świadectw publicznych.

Tylko świadectwa publicznych szkół realnych ważne są w tych przypadkach, w których w ogóle z mocy ustawy wymaga się świadectw ze szkoły realnej.

Uczniowie prywatni mają celem uzyskania takich świadectw poddać się egzaminowi w publicznej szkole realnej.

Państwowemi szkołami realnemi są szkoły realne, utrzymywane wyłącznie lub przeważnie z funduszów państwa.

Zarząd tych ostatnich szkół leży całkiem i pod każdym względem w ręku c. k. władz szkolnych.

§. 7.

Każdemu wolno założyć szkołę realną, byleby jej urządzenie nie sprzeciwiało się ogólnemu zadaniu tych szkół.

Statut i plan nauki tudzież każda ich zmiana mają być potwierdzone przez Ministra Wyznań i Oświecenia.

Dyrektorami i nauczycielami mogą być tylko takie osoby, które są obywatelami austryackimi, nie ściągnęły na siebie zarzutów pod względem moralnym i politycznym i które pod względem naukowym wykazały się wymaganą kwalifikacyą.

Od warunku posiadania wymaganej kwalifikacyi może w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, udzielić wyjątkowo dyspensy Minister Wyznań i Oświecenia, od warunku posiadania obywatelstwa austryackiego Rada szkolna krajowa.

§. 8.

Prawo wydawania świadectw publicznych służy szkołom realnym państwowym.

Minister Wyznań i Oświecenia może po wysłuchaniu Rady szkolnej krajowej przyznać to prawo szkołom realnym, założonym przez kraj, gminy, korporacye lub osoby prywatne, pod następującymi warunkami, mianowicie:

1. że urządzenie tych szkół nie różni się zasadniczo od urządzenia szkół państwowych;

2. że mianowanie dyrektora i nauczycieli zależeć będzie od potwierdzenia Rady szkolnej krajowej (§. 25);

wreszcie

3. że egzamin dojrzałości odbywać się będzie pod przewodnictwem krajowego inspektora szkół lub delegata Rady szkolnej krajowej, bez którego zgody świadectwo dojrzałości nie może być wydane.

§. 9.

Minister Wyznań i Oświecenia może po wysłuchaniu lub na wniosek Rady szkolnej krajowej zażądać usunięcia nieodpowiedniego dyrektora lub nauczyciela szkoły realnej, wymienionej w §. 8., a jeżeli utrzymujący szkołę nie zastosuje się do tego żądania, pozbawić zakład prawa wydawania świadectw publicznych.

Minister może także zarządzić bezzwłoczne zamknięcie szkoły realnej, jeżeli szkoła urządzeniem swem lub działalnością popada w sprzeczność z ustawami obowiązującemi.

II. Przedmioty nauczania.

§. 10.

Przedmioty nauczania w szkole realnej dzielą się na obowiązkowe, względnie obowiązkowe i wolne.

A. Przedmiotami obowiązkowymi są:

a) Religia;

b) Języki, a mianowicie: język wykładowy, następnie język niemiecki i język francuski;

c) Historya (powszechna, austryacka i historya kraju rodzinnego);

d) Geografia i nauka o konstytucyi austryackiej;

e) Matematyka;

f) Historya naturalna;

g) Fizyka;

h) Chemia;

i) Geometrya wykreślna i rysunki geometryczne;

k) Rysunki odręczne;

l) Kaligrafia;

m) Gimnastyka.

B. Przedmioty względnie obowiązkowe.

Drugi język krajowy jest przedmiotem względnie obowiązkowym dla tych uczniów, których rodzice lub opiekunowie z początkiem roku szkolnego wyraźnie oświadczą, że ich synowie lub pupile przynajmniej przez dwa lata będą brali udział w nauce tego języka. Takim uczniom wolno rozpoczętą naukę przed upływem powyższego czasu przerwać tylko z ważnych powodów za przyzwoleniem Rady szkolnej krajowej.

W każdej szkole realnej musi być dana sposobność pobierania nauki drugiego języka krajowego.

C. Przedmiotami wolnymi są:

Język angielski, śpiew, stenografia. Inne przedmioty wolne mogą być w szkołach realnych zaprowadzone w miarę potrzeby za zezwoleniem Ministra Wyznań i Oświecenia.

§. 11.

Rozkład przedmiotów na klasy i liczba przypadających na nie godzin będą ustanowione w drodze rozporządzenia na wniosek Rady szkolnej krajowej.

Ogół godzin obowiązkowej nauki dla każdego ucznia oprócz gimnastyki nie ma jednak przekraczać w najniższych klasach 28 godzin, a w dalszych klasach 31 godzin w tygodniu.

§. 12.

W sprawie języka wykładowego w szkołach realnych publicznych i prywatnych obowiązuje ustawa krajowa o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

III. Uczniowie.

§. 13.

Do klasy pierwszej przyjmuje się uczniów przy końcu poprzedzającego tudzież bezpośrednio przed rozpoczęciem nowego roku szkolnego, do klas wyższych zaś zwyczajnie bezpośrednio przed rozpoczęciem nowego roku szkolnego.

Od ucznia, wstępującego do szkoły realnej, wymaga się: 1) odpowiedniego wieku, 2) potrzebnych wiadomości przygotowawczych.

Uczeń, wstępujący do klasy pierwszej, ma mieć co najmniej dziesięć lat życia lub kończyć dziesięć lat przed upływem roku kalendarzowego, w którym ma być przyjęty, co najwięcej zaś lat 14. Te granice wieku dla każdej klasy następnej posuwają się o rok dalej. Uczeń, który wskutek powtarzania klasy przekracza granice wieku, nie traci przez to prawa uczęszczania do szkoły.

Wiadomości przygotowawcze, potrzebne dla klasy pierwszej, stwierdza się egzaminem wstępnym. Grona nauczycielskie mogą jednak uwolnić od egzaminu ustnego z języka wykładowego i rachunków każdego ucznia, który przy egzaminie piśmiennym otrzymał z tych przedmiotów notę przynajmniej dobrą, a w świadectwie szkoły ludowej ma z nich postęp przynajmniej do-

bry. Podobnież mogą być uwolnieni od egzaminu ustnego z religii uczniowie, którzy otrzymali w czwartym roku szkoły ludowej z tego przedmiotu postęp co najmniej dobry.

Wiadomości przygotowawcze do klas wyższych stwierdza się świadectwem z klasy poprzedzającej, ukończonej z dobrym postępem w publicznej szkole realnej jednego z królestw i krajów reprezentowanych w Radzie Państwa, ewentualnie egzaminem wstępnym.

Wymagania przy egzaminach wstępnych będą określone w drodze rozporządzenia na wniosek Rady szkolnej krajowej.

Od uczniów, którzy przed wejściem w życie tej ustawy wstąpili do szkoły średniej czy to jako uczniowie publiczni, czy też jako prywatyści, nie będzie się wymagać przy zapisywaniu się do klasy wyższej dowodu, że nie przekroczyli dopuszczalnego dla tej klasy najwyższego wieku, określonego granicą wieku, wymaganego przy przyjęciu do klasy najniższej.

§. 14.

O przyjęciu ucznia do szkoły realnej w ciągu roku szkolnego rozstrzyga grono nauczycielskie, w razie jednak przesiedlenia się rodziców lub ich zastępców nie można uczniowi odmówić tego przyjęcia.

Przeciw odmownej uchwale grona nauczycielskiego można się odwołać do Rady szkolnej krajowej.

§. 15.

O przyjęciu uczniów nadzwyczajnych, którzy biorą udział w nauce tylko niektórych przedmiotów, rozstrzyga grono nauczycielskie.

Przez przyjęcie takich uczniów nie można jednak przekroczyć największej liczby uczniów, przepisanej w §. 17. dla jednej klasy.

§. 16.

Uczniów prywatnych, którzy naukę, udzielaną w szkole realnej, pobierają w domu, można nawet po przekroczeniu wieku najwyższego przyjąć do każdej klasy jako prywatystów pod tymi samymi zresztą warunkami, które obowiązują uczniów publicznych. Prywatyści publicznych szkół realnych mają się regularnie zgłaszać do egzaminów półrocznych i otrzymują świadectwa półroczne.

W przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, może Rada szkolna krajowa przypuścić prywatystę do egzamiuu rocznego.

§. 17.

Liczba uczniów w jednej klasie nie może zwyczajnie przewyższać czterdziestu.

Gdzie liczba uczniów w trzech po sobie następujących latach dosięga pięćdziesięciu, należy się postarać o utworzenie oddziału równorzędnego.

§. 18.

Z uczniami publicznymi nie urządza się egzaminów ani półrocznych ani rocznych.

Przy końcu każdego półrocza otrzymuje każdy uczeń świadectwo szkolne, wydane w języku wykładowym.

Na podstawie całorocznej aplikacyi ucznia rozstrzyga konferencya nauczycieli o jego promocyi do klasy wyższej. Cenzura z kaligrafii i gimnastyki tudzież z drugiego języka krajowego jako względnie obowiązkowego wpływa na ocenienie ogólnego postępu tylko w kierunku dodatnim.

Gdyby zachodziła wątpliwość co do promocyi ucznia do klasy wyższej, zarządzi się egzamin promocyjny w obecności dyrektora. W razie niedostatecznego postępu w jednym przedmiocie może grono nauczycielskie pozwolić uczniowi na zdawanie egzaminu poprawczego z początkiem nowego roku szkolnego; od wyniku tego egzaminu zależy promocya do klasy wyższej.

Na egzamin poprawczy z matematyki, geometryi wykreślnej i rysunków odręcznych pozwolić jednak można tylko wtedy, jeżeli uczeń z końcem pierwszego półrocza okazał w tych przedmiotach postępy przynajmniej dostateczne.

Uczniów, którzy z ważnego powodu nie mogli w czasie właściwym złożyć egzaminu promocyjnego, może grono nauczycielskie przypuścić do egzaminu później w terminie stosownym.

§. 19.

Eksternistów, którzy nie są ani uczniami publicznymi ani prywatystami publicznej szkoły realnej, może Rada szkolna krajowa dla pewnego szczególnego celu przypuścić w szkołach realnych do egzaminów nadzwyczajnych. Egzamina takie mają obejmować materyał nauki przynajmniej dwóch najniższych klas szkoły realnej, a w świadectwie o wyniku egzaminu należy podać szczególny cel tego egzaminu.

§. 20.

Aby sprawdzić uzdolnienie uczniów do wstąpienia do wyższych zakładów naukowych, wymienionych w §. 1., odbywać się będą egzamina dojrzałości.

Dla tych egzaminów będą wyznaczone osobne komisye. Komisye składają się z krajowego inspektora szkół lub delegata Rady szkolnej krajowej jako przewodniczącego, z dyrektora i nauczycieli najwyższej klasy danej szkoły realnej. Oprócz tych osób może Minister Wyznań i Oświecenia mianować członkami komisyi także profesorów szkół politechnicznych lub innych mężów z zawodu nauczycielskiego.

Po ukończeniu ostatniego roku wyższej szkoły realnej z pomyślnym skutkiem przypuszcza się każdego ucznia do egzaminu dojrzałości.

Eksternistów, którzy nie są ani uczniami publicznymi ani prywatystami publicznej szkoły realnej, może Rada szkolna krajowa przypuścić do egzaminu dojrzałości, jeżeli przekroczyli wiek najniższy, ustanowiony w §. 13. dla uczniów najwyższej klasy szkół realnych, i jeżeli wykażą się takim tokiem nauki, z którego wnosić można, iż posiadają potrzebne do egzaminu przygotowanie.

Bliższe przepisy, tyczące się egzaminów dojrzałości, będą wydane w drodze rozporządzenia po wysłuchaniu Rady szkolnej krajowej.

§. 21.

Przepisy dyscyplinarne dla uczniów szkół realnych wydaje Rada szkolna krajowa za przyzwoleniem Ministra Wyznań i Oświecenia.

Wykluczenie ucznia z jednej szkoły realnej lub ze szkół średnich pewnego okręgu lub wreszcie ze wszystkich zakładów naukowych w kraju, wychodzących po za zakres szkół ludowych, ma być zatwierdzone przez Radę szkolną krajową, wykluczenie zaś ze wszystkich zakładów naukowych, wychodzących po za zakres szkół ludowych w królestwach i krajach, reprezentowanych w Radzie Państwa, ma być zatwierdzone przez Ministra Wyznań i Oświecenia.

§. 22.

Przepisy o hygienie budynków szkolnych i boisk dla zabawy uczniów tudzież o hygienicznem zachowywaniu się uczniów wydaje Rada szkolna krajowa w porozumieniu z krajową Radą zdrowia za przyzwoleniem Ministra Wyznań i Oświecenia.

Jako zawodowy doradca dyrektora tudzież dla nadzorowania ogólnego stanu zdrowia uczniów w każdej szkole realnej ma być w miarę możności ustanowiony lekarz szkolny.

IV. Siły nauczycielskie.

§. 23.

Kwalifikacyę nauczycielską do szkół realnych stwierdza się egzaminem, którego przeprowadzenie porucza się osobnym komisyom egzaminacyjnym, ustanowionym przez Ministra Wyznań i Oświecenia.

W przypadkach, w których wymagana kwalifikacya nauczycielska jest w inny sposób w zupełności stwierdzona, może Minister Wyznań i Oświecenia po wysłuchaniu komisyi egzaminacyjnej uczynić wyjątek od powyższego postanowienia.

Wymagania, którym mają czynić zadość nauczyciele pomocniczy dla przedmiotów wolnych, będą określone w drodze rozporządzenia.

Do nauczania w szkołach realnych można używać kandydatów nauczycielskich w charakterze zastępców nauczycieli. Nauczycielom przedmiotów rysunkowych mają być w miarę potrzeby dodani asystenci.

§. 24.

Grono nauczycielskie szkoły realnej składa się z dyrektora, z nauczycieli religii, z jedenastu co najmniej nauczycieli rzeczywistych przedmiotów obowiązkowych i z nauczyciela gimnastyki.

§. 25.

Dyrektorów państwowych szkół realnych mianuje Cesarz, nauczycieli rzeczywistych Minister Wyznań i Oświecenia na wniosek Rady szkolnej krajowej.

We wszystkich publicznych szkołach realnych, które nie są zakładami państwowymi, do ustanowienia dyrektorów i rzeczywistych nauczycieli potrzebne jest zatwierdzenie Rady szkolnej krajowej, która jednak ma tylko zbadać, czy istnieją warunki, przepisane ustawą (§. 8).

Zastępców nauczycieli i nauczycieli pomocniczych w państwowych szkołach realnych mianuje Rada szkolna krajowa, zaś w innych publicznych szkołach realnych zatwierdza ich mianowania.

§. 26.

We wszystkich sprawach dyscyplinarnych dyrektorów, nauczycieli i sług państwowych szkół realnych Rada szkolna krajowa jest władzą dyscyplinarną pierwszej instancyi.

§. 27.

Dyrektor kieruje bezpośrednio szkołą realną.

Nauczyciele rzeczywiści i zastępcy nauczycieli stanowią pod przewodnictwem dyrektora konferencyę nauczycielską, której zakres działania po wysłuchaniu Rady szkolnej krajowej będzie unormowany w drodze rozporządzenia.

§. 28.

Dyrektor państwowej szkoły realnej obowiązany jest do udzielania nauki w 6 do 8, a jeżeli szkoła liczy cztery lub więcej oddziałów równorzędnych, w 4 do 6 godzinach tygodniowo.

Nauczycielom języków przeznaczać się będzie zwykle nie więcej jak 17 godzin nauki w tygodniu, nauczycielom innych przedmiotów łącznie z nauczycielami religii nie więcej jak 20, nauczycielom rysunków, kaligrafii i gimnastyki nie więcej jak 24 godzin.

Członkowie grona nauczycielskiego są obowiązani do zastąpienia nauczyciela bez wynagrodzenia, jeżeli zastępstwo nie trwa dłużej jak dwa miesiące. Gdyby zachodziła potrzeba dłuższego nieprzerwanego zastępstwa, nauczyciel zastępujący ma prawo do remuneracyi, określonej ustawą, za cały czas zastępstwa.

Radzie szkolnej krajowej służy prawo na wniosek dyrektora zniżyć nauczycielowi przepisaną liczbę godzin tygodniowych nauki o 1 do 3, a to ze względu na przedmiot nauki, liczbę uczniów lub korektur, zajęcie przy bibliotece szkolnej lub w ogóle ze względu na potrzeby szkoły.

§. 29.

Obsadzenie posad nauczycielskich w państwowych szkołach realnych następuje zwyczajnie drogą konkursu, ogłoszonego w gazecie urzędowej, w którym mają być wymienione przedmioty nauki i pobory połączone z posadą.

V. Książki szkolne.

§. 30.

W szkołach realnych wolno używać jedynie takich książek i środków naukowych, które zostały dopuszczone do użytku przez Radę szkolną krajową.

Postanowienia końcowe.

§. 31.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z początkiem najbliższego roku szkolnego po jej ogłoszeniu

§. 32.

Wykonanie tej ustawy polecam Memu Ministrowi Wyznań i Oświecenia.

Ischl, dnia 24. sierpnia 1899.

Franciszek Józef w. r.

Bylandt w. r.

Nr. 109.

U s t a w a

z dnia 30. sierpnia 1899 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, uzupełniająca §. 6. statutu krajowego z dnia 26. lutego 1861.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

§. 6. statutu krajowego z dnia 26. lutego 1861 zostaje uzupełniony następującym ustępem:

„Urzędnicy i funkcyonaryusze publiczni, wybrani na posłów do Sejmu krajowego, nie potrzebują urlopu do wykonywania swego mandatu".

Art. II.

Niniejsza ustawa obowiązuje z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Reichstadt, dnia 30. sierpnia 1899.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 110.

U s t a w a

z dnia 26. sierpnia 1899 o konserwacyi robót regulacyjnych na rzece Łęgu.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam na podstawie §. 6. ustawy z dnia 1. lipca 1886 Dz. u. kr. Nr. 65, tudzież §. 6. ustawy z dnia 7. listopada 1895 Dz. u. kr. Nr. 81, co następuje:

§. 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania wykonanych robót regulacyjnych na rzece Łęgu od granicy powiatu Niżańskiego do ujścia do Wisły w powiecie Tarnobrzeskim mają być pokrywane:

1. z lochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych;

2. z odszkodowań i grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 10. czerwca 1892 Dz. u. kr. Nr. 43;

3. z corocznych datków funduszu krajowego i spółki wodnej zawiązanej w myśl §. 4. ustawy z dnia 1. lipca 1886 Dz. u. kr. Nr. 65.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie z funduszu krajowego.

§. 2.

Wysokość corocznych datków kraju i spółki wodnej w §. 1. pod 3 wymienionych wynosić ma bez względu na istotną potrzebę w pierwszych trzech

latach t. j. od r. 1899 do r. 1901 włącznie, po 750 zł. w. a. czyli razem 1500 zł. w. a.

Wysokość corocznych datków w latach następnych wynosić ma sumę, jaka z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach wypadnie.

§. 3.

Pozostałe z końcem roku 1898 zapasy funduszu konserwacyjnego, które uzyskane zostały z dochodów w myśl §. 6. ustawy z dnia 1. lipca 1886 Dz. u. kr. Nr. 65, niemniej też nieużyte nadwyżki dochodów wymienionych w §§. 1. i 2. mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie wynikłych z powodu szkód elementarnych lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§. 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożona zostanie niezależnie do stałych datków rocznych w §. 2. ustanowionych po połowie na fundusz krajowy i na spółkę wodną.

§. 5.

Zarząd funduszu konserwacyjnego sprawuje stosownie do postanowienia §. 7. ustawy z dnia 1. lipca 1886 Dz. u. kr. Nr. 65 Wydział krajowy.

Wszelkie też datki na utrzymanie wpływać mają do kasy krajowej w półrocznych ratach z góry, dnia 1. stycznia i 1. lipca każdego roku.

§. 6.

Ściąganiem datków od stron konkurencyjnych zajmie się spółka wodna według miary ustanowionej w prawnie obowiązującym statucie spółki.

§. 7.

Wszelkie uszkodzenia wykonanych robót regulacyjnych, jak łożyska, budowli regulacyjnych i ochronnych, skarp brzegów, sadzonek, wałów, szluz, przepustów, rowów i innych urządzeń wodnych jest wzbronione.

W szczególności wzbronione zostają:

a) przejazd i przepęd zwierząt przez łożysko rzeki, wały i rowy, oraz pojenie zwierząt w innych miejscach, aniżeli do tego przeznaczonych;

b) wydobywanie ziemi, mułu, piasku, lodu i t. p. w miejscach niedozwolonych;

c) skopywanie brzegów rzeki, skopywanie, przebijanie, zasadzanie drzewami i wiklinami, i w ogóle jakiegokolwiek rodzaju uszkodzenie wałów, jakoteż ramp i ogrodzeń ku ochronie wałów służących;

d) pasienie zwierząt i zbieranie trawy bez zezwolenia Wydziału krajowego na skarpach rzeki, wałów i rowów.

§. 8.

Ze względów bezpieczeństwa publicznego wzbronione zostaje:

a) wznoszenie budynków, wałów poprzecznych i jakichkolwiek budowli tamujących przepływ wody, tudzież sadzenie drzew z wyjątkiem wikliny (lit. d) w profilu inundacyjnym rzeki;

b) kopanie dołów dla dobywania piasku, gliny i t. p., zbiorników wody i studzień w odległości do dwudziestu metrów włącznie od wałów;

c) oranie ziemi bliżej aniżeli dwa metry po obu stronach wałów i brzegów rzeki, a na pół metra od rowów;

d) sadzenie wikliny w profilu inundacyjnym z wyjątkiem miejsc, gdzie sadzenie to jest bezwzględnie koniecznem dla ubezpieczenia brzegów rzeki i ustalenia odsypisk.

Miejsca te wskaże Wydział krajowy i oznaczy je w sposób łatwy do poznania dla ogółu.

§. 9.

W razie zagrożenia wałów ochronnych przez wielką wodę, obowiązane są gminy i obszary dworskie położone w okręgu konkurencyjnym na wezwanie inspektorów wałowych, których ustanowi Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym dla poszczególnych sekcyj rzeki, dostarczyć bezzwłocznie potrzebnych sił roboczych i pociągowych, oraz materyałów i narzędzi do obrony wałów.

Siły robocze i pociągowe mają być dostarczone bezpłatnie, za materyały zaś otrzymają strony interesowane wynagrodzenie z funduszu konserwacyjnego (rezerwowego) według cen, jakie ustanawiać będzie co pięć lat z góry Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym i spółką wodną.

Dalsze postanowienia mające na celu obronę wałów w czasie powodzi, zarówno jak i ochronę wykonanych budowli wodnych, wydane zostaną w osobnem rozporządzeniu wykonawczem przez Namiestnictwo, w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Rozporządzenie to ma być przedłożone Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§. 10.

Przekroczenia niniejszej ustawy, o ile nie będą podlegać przepisom powszechnej ustawy karnej, karane będą według przepisów krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, oraz ustawy z dnia 10. czerwca 1892 Dz. u. kr. Nr. 43.

Według tych samych przepisów orzeczonem będzie co do obowiązku wynagrodzenia szkody, usunięcia zmian własnowolnych, zaniechania rozpoczętych robót i w ogóle co do przywrócenia do pierwotnego stanu.

§. 11.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 26. sierpnia 1899.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r. **Kast** w. r.

Nr. 111.

Obwieszczenie

c. k. kraj. Dyrekcyi skarbu z dnia 19. września 1899 L. 100.078, o uzupełniających wyborach członków i zastępców członków komisyi powszechnego podatku zarobkowego.

W myśl postanowień §§. 16., 18. i 22. (ustęp 2.) ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220 o bezpośrednich podatkach osobistych, oraz §. 17. przepisów wyborczych (dodatek D. rozporządzenia wykonawczego do działu I. powołanej ustawy) rozpisuje c. k. krajowa Dyrekcya skarbu niniejszem na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 13. maja 1899 L. 24.945 wybory uzupełniające członków i zastępców członków komisyi powszechnego podatku zarobkowego dla towarzystw podatkowych I., II., III. i IV. klasy tutejszego okręgu administracyjnego w miejsce wylosowanej połowy członków i zastępców członków tychże komisyi i wyznacza do przeprowadzenia tychże uzupełniających wyborów następujące termina:

A) W miastach Lwów i Kraków:

I.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystwa podatkowego I. klasy w okręgu Izby handlowej i przemysłowej Lwowskiej i Brodzkiej, dzień 12. października b. r.

II.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystwa podatkowego II. klasy w okręgu Izby handlowej i przemysłowej Lwowskiej i Brodzkiej, dzień 13. października b. r.

III.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystw podatkowych I. i II. klasy w okręgu Izby handlowej i przemysłowej Krakowskiej, dzień 12. października 1899.

IV.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystw podatkowych III. i IV. klasy w mieście Lwowie, dzień 17. października 1899.

V.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystwa podatkowego III. klasy w mieście Krakowie, dzień 16. października 1899.

VI.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystwa podatkowego IV. klasy w mieście Krakowie, dzień 17. października b. r.

B) W powiatach politycznych:

I.

Dla tych towarzystw podatkowych, których członkowie uprawnieni są po myśli ustępu 2., §. 18. powołanej wyżej ustawy do wyborów bezpośrednich, mianowicie:

Dla towarzystw podatkowych	w okręgach rozkładowych	dzień wyboru członków i zastępców członków komisyi
III. klasy	miasto Kołomyja z gminą polityczną Werbiąż niżny, oraz miasta: Przemyśl, Stanisławów, Tarnopol i Tarnów	12. października 1899
IV. klasy		13. października 1899

II.

Dla tych towarzystw podatkowych, których członkowie wykonać mają prawo wyboru po myśli ustępów 3., 4. i 5. §. 18. powołanej ustawy w drodze prawyborów, mianowicie:

Dla towarzystw podatkowych	w okręgach rozkładowych	dzień wyboru wyborców (prawyborów)	dzień wyboru członków i zastępców członków komisyi
III. klasy	wszystkie powiaty polityczne z wyłączeniem miasta Kołomyi z gminą polit. Werbiąż niżny, dalej miasta: Przemyśl, Stanisławów, Tarnopol i Tarnów, oraz z wyłączeniem powiatów politycznych Łańcut i Peczeniżyn i okręgu rozkładowego „powiat polityczny Kołomyja z wyłączeniem miasta Kołomyi i gminy politycznej Werbiąż niżny"	12. października 1899	25. października 1899
IV. klasy		13. października 1899	26. października 1899

Wybory ad A) I., II. i IV. odbędą się we Lwowie, ad A) III., V. i VI. w Krakowie, — ad B) I. w miastach Kołomyja, Przemyśl, Stanisławów, Tarnopol i Tarnów. — Prawybory ad B) II. odbędą się w siedzibach wszystkich urzędów podatkowych każdego poszczególnego powiatu politycznego — wybory ad B) II. w siedzibach c. k. powiatowych władz politycznych.

Co do zaliczenia do poszczególnych klas podatku zarobkowego i uprawnienia do głosowania otrzymają P. T. kontrybuenci ze strony kompetentnych władz podatkowych I. instancyi osobne uwiadomienia, względnie legitymacye przepisane artykułem 13. powołanego na wstępie rozp. wyk. — z dokładnem oznaczeniem miejsca wyboru, lokalu wyborczego, godziny rozpoczęcia i ukończenia wyborów, oraz liczby mających się wybrać wyborców, względnie członków i zastępców członków komisyi.

Równocześnie doręczone zostaną uprawnionym do głosowania osobne urzędowe karty wyborcze.

Wyborcy wybrani przy prawyborach i powołani jako tacy do wybrania członków i zastępców członków odnośnych komisyi otrzymują obok potrzebnych kart wyborczych, osobne karty legitymacyjne.

Warunki prawa wyboru i wybieralności oraz przepisane przy wyborach postępowanie określają §§. 18., 20. i 21. powołanej na wstępie ustawy i wspomniane tamże przepisy wyborcze.

Równocześnie rozpisuje się osobnem obwieszczeniem wybory w celu utworzenia nowych zupełnie komisyi powszechnego podatku zarobkowego dla towarzystw podatkowych III. i IV. klasy w okręgu rozkładowym „powiat polityczny Peczeniżyn", oraz w okręgu rozkładowym „powiat polityczny Kołomyja z wyłączeniem miasta Kołomyi i gminy politycznej Werbiąż niżny".

Wybory uzupełniające członków i zastępców członków komisyi powszechnego podatku zarobkowego dla towarzystw podatkowych III. i IV. klasy w okręgu rozkładowym „powiat polityczny Łańcut", zostaną w swoim czasie osobno rozpisane.

Lwów, dnia 19. września 1899.

Korytowski w. r.

Nr. 112.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 19. września 1899 L. 100.078, o wyborach do komisyi powszechnego podatku zarobkowego dla towarzystw podatkowych III. i IV. klasy okręgu rozkładowego „powiat polityczny Kołomyja z wyłączeniem miasta Kołomyi i gminy politycznej Werbiąż niżny“ (oraz z wyłączeniem gmin przydzielonych do powiatu politycznego w Peczeniżynie).

Na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 13. czerwca 1897 (Nr. 86 Dz. u. p. z r. 1898) wydzielono z powiatu politycznego Kołomyjskiego gminy należące do okręgu sądu powiatowego w Peczeniżynie i utworzono z tych ostatnich gmin nowy powiat polityczny „Peczeniżyn“.

Wskutek tego utworzono na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 18. listopada 1898 (Dz. u. p. Nr. 204) w miejsce dotychczasowego okręgu rozkładowego powsz. podatku zarobkowego „powiat polityczny Kołomyja z wyłączeniem miasta Kołomyi i sąsiedniej gminy politycznej Werbiąż niżny“ nowy okręg rozkładowy „powiat polityczny Kołomyja z wyłączeniem miasta Kołomyi i gminy politycznej Werbiąż niżny“ (oraz z wyłączeniem gmin przydzielonych do nowego powiatu politycznego „Peczeniżyn“).

W myśl §§. 16. i 18. ustawy z dnia 25 października 1896 Dz. u. p. Nr. 220 o bezpośrednich podatkach osobistych, oraz §. 17. przepisów wyborczych (Dodatek D rozp. wykonawczego do działu I. tej ustawy) rozpisuje przeto c. k. krajowa Dyrekcya skarbu na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 18. listopada 1898 L. 58.040 prawybory, względnie wybory członków i zastępców członków komisyi podatku zarobkowego dla towarzystw podatkowych III. i IV. klasy wyżej wspomnianego nowego okręgu rozkładowego i wyznacza do przeprowadzenia tych wyborów następujące termina:

1. do przeprowadzenia wyboru wyborców (prawyborów) co do towarzystwa podatkowego III. klasy dzień 12. października 1899, co do towarzystwa podatkowego IV. klasy, dzień 13. października 1899;

2. do przeprowadzenia wyboru członków i zastępców członków komisyi podatku zarobkowego dla III. klasy, dzień 25. października 1899;

3. do przeprowadzenia wyboru członków i zastępców członków komisyi podatku zarobkowego dla IV. klasy, dzień 26. października 1899.

Prawybory ad 1) odbędą się w siedzibach urzędów podatkowych należących do powiatu politycznego Kołomyjskiego, zaś wybory ad 2) i 3) w siedzibie c. k. Starostwa w Kołomyi.

Co do zaliczenia do odnośnych klas podatku zarobkowego i uprawnienia do głosowania otrzymają P. T. kontrybuenci ze strony c. k. Starostwa w Kołomyi osobne uwiadomienia, względnie legitymacye przepisane artykułem 13. powołanego na wstępie rozporządzenia wykonawczego — z dokładnem oznaczeniem miejsca wyboru, lokalu wyborczego, godziny rozpoczęcia i ukończenia wyborów, oraz liczby mających się wybrać wyborców, względnie członków i zastępców członków komisyi.

Równocześnie doręczone zostaną uprawnionym do głosowania osobne urzędowe karty wyborcze.

Wyborcy wybrani przy prawyborach i powołani jako tacy do wybrania członków i zastępców członków odnośnych komisyi, otrzymują obok potrzebnych kart wyborczych osobne karty legitymacyjne.

Warunki prawa wyboru i wybieralności, oraz przepisane przy wyborach postępowanie określają §§. 18., 20. i 21. powołanej na wstępie ustawy i wspomniane tamże przepisy wyborcze.

Lwów, dnia 19. września 1899.

Korytowski w. r.

Nr. 113.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 19. września 1899 L. 100.071, o wyborach do komisyi powsz. podatku zarobkowego dla towarzystw podatkowych III. i IV. klasy okręgu rozkładowego „powiat polityczny Peczeniżyn“.

Na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 13. czerwca 1897 (Nr. 86 Dz. u. p. z r. 1898, kreowano z gmin wydzielonych z powiatu politycznego Kołomyjskiego, a należących do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Peczeniżynie, nowy powiat polityczny „Peczeniżyn“.

Wskutek tego utworzono na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 18. listopada 1898 (Dz. u. p. Nr. 204) nowy okręg rozkładowy powsz. podatku zarobkowego powiat polityczny „Peczeniżyn“.

W myśl §§. 16. i 18. ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220 o bezpośrednich podatkach osobistych, oraz §. 17. przepisów wy-

borczych (dodatek D rozporządzenia wykonawczego do działu I. tej ustawy) rozpisuje przeto c. k. krajowa Dyrekcya skarbu na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 18. listopada 1898 L. 58.040 prawybory, względnie wybory członków i zastępców członków komisyi podatku zarobkowego dla Towarzystw podatkowych III. i IV. klasy wyżej wspomnianego nowego okręgu rozkładowego i wyznacza do przeprowadzenia tych wyborów następujące termina:

1. do przeprowadzenia wyboru wyborców (prawyborów) co do towarzystwa podatkowego III. klasy dzień 12. października 1899; co do towarzystwa podatkowego IV. klasy dzień 13. października 1899.

2. do przeprowadzenia wyboru członków i zastępców członków komisyi podatku zarobkowego dla III. klasy dzień 25. października 1899;

3. do przeprowadzenia wyboru członków i zastępców członków komisyi podatku zarobkowego dla IV. klasy dzień 26. października 1899.

Prawybory ad 1), oraz wybory ad 2) i 3) odbędą się w siedzibie c. k. Starostwa w Peczeniżynie.

Co do zaliczenia od odnośnych klas podatku zarobkowego i uprawnienia do głosowania otrzymują P. T. kontrybuenci ze strony c. k. Starostwa w Peczeniżynie osobne uwiadomienia, względnie legitymacye przepisane artykułem 13. powołanego na wstępie rozporządzenia wykonawczego z dokładnem oznaczeniem miejsca wyboru, lokalu wyborczego, godziny rozpoczęcia i ukończenia wyborów, oraz liczby mających się wybrać wyborców, względnie członków i zastępców komisyi.

Równocześnie doręczone zostaną uprawnionym do głosowania osobne urzędowe karty wyborcze.

Wyborcy wybrani przy prawyborach i powołani jako tacy do wybrania członków i zastępców członków odnośnych komisyi otrzymają obok potrzebnych kart wyborczych, osobne karty legitymacyjne.

Warunki prawa wyboru i wybieralności, oraz przepisane przy wyborach postępowanie określają §§. 18., 20. i 21. powołanej na wstępie ustawy i wspomniane tamże przepisy wyborcze.

Lwów, dnia 19. września 1899.

Korytowski w. r.

Nr. 114.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 15. września 1899 L. 94.314, o przedkładaniu władzom podatkowym wykazów dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego na rok 1900.

W myśl §§. 200 i 201 ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220 o bezpośrednich podatkach osobistych przedkładać mają corocznie wymienione niżej osoby dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego następujące wykazy:

1. właściciele domów zamieszkanych, względnie tychże zastępcy — wykaz wszystkich mieszkańców domu;

2. osoby wypuszczające pomieszkania w podnajem — wykaz podnajemców;

3. głowy rodzin — wykaz wszystkich tych osób należących do ich gospodarstwa domowego, które posiadają własny dochód;

4. służbodawcy — wykaz osób pobierających płace służbowe, o ile też płace co do jednej osoby kwotę 600 zł. rocznie przenoszą.

Wzywa się przeto wszystkie wymienione osoby do przedłożenia poszczególnionych wyżej wykazów w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego na rok 1900 i wyznacza się w tym celu termin do dnia 15. listopada b. r.

Wykazy te sporządzić należy na przepisanych drukach, których udzielać będą władze podatkowe stronom interesowanym na żądanie bezpłatnie.

Wykazy 2 i 3 stanowić mają przy budynkach wynajętych załącznik wykazu 1. i przedłożone być mają przez właścicieli domów łącznie z tymże wykazem tej władzy podatkowej, w której okręgu dotyczący dom leży.

Z jakiego dnia podany ma być stan mieszkańców w tychże trzech wykazach, oznaczą poszczególne władze podatkowe I. instancyi.

Do przyjmowania wykazów 4, kompetentną jest ta władza podatkowa, w której okręgu mieszka służbodawca, względnie znajduje się dotyczące przedsiębiorstwo.

Jakie zeznania zawierać ma każdy z wykazów wyżej wspomnianych, wskazują rubryki odnośnych druków.

Bliższe wyjaśnienia w tym względzie obejmują zresztą, obok powołanych na wstępie postanowień prawnych, artykuły 39. i 40. rozporządzenia wykonawczego z dnia 24. kwietnia 1897 Dz. u. p. Nr. 108.

Co do następstw nieprzedłożenia wykazów lub zeznań nieprawdziwych odsyła się strony interesowane do postanowień §§. 240., 241., 243. ustęp 6., 244. i 247. powołanej na wstępie ustawy.

Lwów, dnia 15. września 1899.

Korytowski w. r.

Nr. 115.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 27. września 1899 L. 95.481, o zmianie nazwy miasta Stare miasto na „Stary Sambor".

C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwem sprawiedliwości i c. k. Ministerstwem skarbu zezwoliło na prośbę gminy Stare miasto reskryptem z dnia 15. kwietnia 1899 L. 16.424, aby miasto to od 1. stycznia 1900 począwszy, używało nazwy: „Stary Sambor".

C. k. Namiestnik:

Piniński w. r.

Nr. 116.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 9. sierpnia 1899 L. 50.792, w przedmiocie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Gorlicach koncesyi do pobierania opłat mytniczych w Uściu ruskiem na drodze powiatowej Ropa-Wysowa i od mostu na rzece Ropie na drodze gminnej Zagórzany-Dominikowice na przeciąg dalszych lat pięć.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na

przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Gorlicach udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 19. marca 1895 Dz. u. kr. Nr. 26 i z dnia 30. kwietnia 1895 Dz. u. kr. Nr. 44 koncesyi do pobierania opłat mytniczych w Uściu ruskiem na drodze powiatowej Ropa-Wysowa i od mostu na rzece Ropie na drodze gminnej Zagórzany - Dominikowice na dalszy przeciąg lat pięciu pod warunkami dotąd obowiązującymi, a mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu przedłuża się prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Ropa-Wysowa w Uściu ruskiem i od mostu na rzece Ropie na drodze gminnej Zagórzany-Dominikowice, Wydziałowi powiatowemu w Gorlicach jako władzy nadzorującej na rzecz tychże dróg.

Do utrzymywania drogi gminnej obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. na drodze powiatowej Ropa-Wysowa:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

2. od mostu na rzece Ropie na drodze gminnej Zagórzany-Dominikowice:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1^1/_2$ (jeden i pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do bydła drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, albo o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 9. sierpnia 1899.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 117.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 9. sierpnia 1899 L. 50.793, w przedmiocie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Borszczowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych w Germakówce na drodze powiatowej Iwanków-Germakówka na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Borszczowie udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 19. marca 1895 Dz. u. kr. Nr. 26 koncesyi do pobierania opłat mytniczych w Germakówce na drodze powiatowej Iwanków-Germakówka na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu przedłuża się prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Iwanków-Germakówka w Germakówce Wydziałowi powiatowemu w Borszczowie jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 9. sierpnia 1899.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 118.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 9. sierpnia 1899 L. 50.432, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Wiktorowie powiatu Stanisławowskiego koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Łukwicy na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu w Wiktorowie powiatu Stanisławowskiego udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 29. kwietnia 1894 Dz. u. kr. Nr. 47 koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Łukwicy na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Wiktorowie powiatu Stanisławowskiego przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od mo-

stu na rzece Łukwicy pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct.

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct.;

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Mieszkańcy gminy Wiktorowa wolni są od opłaty myta od mostu na rzece Łukwicy.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 9. sierpnia 1899.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 119.

O g ł o s z e n i e

c. k. Starostwa górniczego w Krakowie z dnia 20. września 1899 L. 3202, o zniesieniu terenu ochronnego dla źródeł wody do picia w Regulicach.

Ponieważ termin dla rozpoczęcia budowy wodociągu dla miasta Krakowa ze źródeł wody do picia w Regulicach, naznaczony po raz ostatni do 1. lipca 1898 r. ogłoszeniem c. k. Starostwa górniczego z dnia 22. września 1897 Nr. 66 Dz. ust. i rozp. kraj. upłynął bez skutku, gdyż Magistrat stoł. król. miasta Krakowa nie rozpoczął budowy tego wodociągu, ani też nie wniósł podania o dalsze przedłużenie tego terminu, a za dalszem utrzymaniem

tego terenu ochronnego nie przemawiają inne względy publiczne, przeto c. k. Starostwo górnicze za zgodą z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, ogłasza na podstawie prawomocnego orzeczenia c. k. Urzędu górniczego okręgowego w Krakowie z dnia 14. lipca 1899 L. 1481, wydanego w porozumieniu z c. k. Starostwem powiatowem w Chrzanowie do Magistratu król. stoł. miasta Krakowa, zniesienie okręgu ochronnego, ustanowionego w porozumieniu z c. k. Starostwem powiatowem w Chrzanowie orzeczeniem c. k. Urzędu górniczego okręgowego w Krakowie z dnia 8. września 1884 L. 1028, ogłoszonem przez c. k. Starostwo górnicze pod Nr. 21 w Dz. u. i r. kr. z r. 1885, a później zmienionego w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie prawomocnem rozstrzygnieniem c. k. Starostwa górniczego z dnia 13. marca 1891 L. 503, zawartem w ogłoszeniu c. k. Starostwa górniczego z dnia 13. listopada 1891 L. 1723, Nr. 79 Dz. u. i r. kr.

Wskutek tego oddaje się znowu cały ten teren na cele kopalnictwa tak minerałów zastrzeżonych §. 3. powszechnej ustawy górniczej z dnia 23. maja 1854 Nr. 146 Dz. p. p., jak też i wszelkich innych minerałów tą ustawą górniczą nie zastrzeżonych.

Z c. k. Starostwa górniczego.

W Krakowie, dnia 20. września 1899.

C. k. Starosta górniczy:
Wachtel w. r.

Nr. 120.

Obwieszczenie

c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów dla Galicyi z dnia 4. października 1899 L. 94.416, tyczące się ustanowienia jezdnego pocztowego za czas od 1. października 1899 do 31. marca 1900.

Jezdne pocztowe od jednego konia na przestrzeni jednego miryametra ustanawia się na czas od 1. października 1899 do 31. marca 1900 w sposób następujący:

W dawniejszym obwodzie	Za jazdę			
	extra pocztą		pocztą zwyczajną	
	zł.	ct.	zł.	ct.
Czortków, Przemyśl, Brzeżany, Tarnopol . .	—	95	—	79
Sambor, Kołomyja, Stanisławów, Złoczów . .	—	96	—	80
Stryj, Lwów, Żółkiew, Nowy-Sącz	—	98	—	82
Tarnów, Rzeszów	1	1	—	84
Sanok, Kraków, Wadowice	1	2	—	85

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za niekryty czwartą część jezdnego, przypadającego na jednego konia i miryameter.

Poczestne dla pocztyliona i należytość za smarowanie wozu pocztowego pozostają niezmienione.

Lwów, dnia 4. października 1899.

Seferowicz w. r.

Nr. 121.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. października 1899 L. 6642, w sprawie utworzenia Starostwa w Przeworsku w Galicyi.

Jego ces. i król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 26. lipca 1899 raczył zezwolić najmiłościwiej, w częściowej zmianie obwieszczonego rozporządzeniem Ministerstwa stanu z dnia 23. stycznia 1867 Dz. u. p. Nr. 17, a rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868 Dz. u. p. Nr. 102, utrzymanego w mocy administracyjnego

podziału Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskiem, na utworzenie Starostwa z siedzibą urzędową w Przeworsku.

Okręg urzędowy Starostwa w Przeworsku obejmować będzie okręg Sądu powiatowego w Przeworsku, który ma być oddzielony od dotychczasowego powiatu politycznego Łańcut.

Starostwo w Przeworsku rozpocznie działalność urzędową z dniem 1. listopada 1899.

Koerber w. r.

Nr. 122.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 11. października 1899 L. 107.812, o uzupełniających wyborach członków i zastępców członków komisyi powszechnego podatku zarobkowego dla okręgu rozkładowego „powiat polityczny Łańcut“.

W myśl postanowień §§. 16., 18. i 22. (ustęp 2.) ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych, oraz §. 17. przepisów wyborczych (dodatek D rozporządzenia wykonawczego do działu I. powołanej ustawy) rozpisuje c. k. krajowa Dyrekcya skarbu niniejszem na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 13. maja 1899 L. 24.945, względnie z dnia 29. września 1899 L. 50.149 prawybory, względnie wybory uzupełniające członków i zastępców członków komisyi powszechnego podatku zarobkowego dla towarzystw podatkowych III. i IV. klasy okręgu rozkładowego powiat polityczny Łańcut w miejsce wylosowanej połowy członków i zastępców członków tychże komisyi i wyznacza do przeprowadzenia tych wyborów następujące termina:

1. do przeprowadzenia wyboru wyborców (prawyborów) co do towarzystwa podatkowego III. klasy dzień 30. października 1899, co do towarzystwa podatkowego IV. klasy dzień 31. października 1899;

2. do przeprowadzenia wyboru członków i zastępców członków komisyi podatku zarobkowego dla III. klasy dzień 13. listopada 1899;

3. do przeprowadzenia wyboru członków i zastępców członków komisyi podatku zarobkowego dla IV. klasy dzień 14. listopada 1899.

Prawybory ad 1) odbędą się w siedzibach urzędów podatkowych należących do powiatu politycznego łańcuckiego, zaś wybory ad 2) i 3) w siedzibie c. k. Starostwa w Łańcucie.

Co do zaliczenia do odnośnych klas podatku zarobkowego i uprawnienia do głosowania otrzymują P. T. kontrybuenci ze strony c. k. Starostwa

w Łańcucie osobne uwiadomienia, względnie legitymacye przepisane artykułem 13. powołanego na wstępie rozporządzenia wykonawczego — z dokładnem oznaczeniem miejsca wyboru, lokalu wyborczego, godziny rozpoczęcia i ukończenia wyborów, oraz liczby mających się wybrać wyborców, względnie członków i zastępców członków komisyi

Równocześnie doręczone zostaną uprawnionym do głosowania osobne urzędowe karty wyborcze.

Wyborcy wybrani przy prawyborach i powołani jako tacy do wybrania członków i zastępców członków odnośnych komisyi otrzymają obok potrzebnych kart wyborczych osobne karty legitymacyjne.

Warunki prawa wyboru i wybieralności, oraz przepisane przy wyborach postępowanie, określają §§. 18., 20. i 21. powołanej na wstępie ustawy i wspomniane tamże przepisy wyborcze.

Lwów, dnia 11. października 1899.

Korytowski w. r.